

Scénář Marie Marečková

ZŠ Kneslova - čtvrtek 23.5.

Začátek:

ŽÁK: Jsme žáci osmé třídy ze ZŠ Kneslova v Brně – Černovicích. Celý svůj život tu prožila paní Marie Marečková, která se narodila v roce..... A tak jsme s ní povídali o tom, jak Černovice vypadaly v době jejího dětství.

0:34 – 0:40

„Řekla bych, že mám krásné vzpomínky na dětství, protože Černovice byly taková venkovská usedlost“

2:09 – 2:31

„ Bylo tady hodně parků (02:10 – 02:13 jako 3,4 parky – prosím vystříhnout), krásně osázených a tam jsme chodívali, hráli jsme vybišu, (02:19 – 02:22 prostě a všechno - vystříhnout prosím) švihadla, kriketákem jsme házeli za humnami. (02:25 no prostě ten – prosím vystříhnout) Náš život se odvíjel úplně jiným způsobem (dneska – prosím vystříhnout) než je dnešní doba.“

1:22 – 1:26

„Všecko nám bylo k dispozici. A měli jsme tady takový ráj na zemi.“

ŽÁK:

Paní Marie ve svém dětství prožila také mnoho vzrušujících zážitků a výletů s kamarády.

6:03 – 6:26

„Uprostřed stál (dál – vystříhnout prosím) velký kostel, který byl vybombardovaný Němci. Jako děcka jsme zase byli neřádi, že. (tak jsme – vystříhnout prosím) Kluci udělali pyramidu živou a lezlo se do kostela. Všechno jsme prosondovávali, co tam bylo, nebylo a vůbec jsme se toho nebáli, protože jsme to tak nějak přijímali jako dobrodružství veliký.,,

10:37 – 10:39

„ Ten prožitek (toho) dětství byl hrozně hezkej.“

ŽÁK:

Společenský život tehdejší doby v brněnských Černovicích byl podle paní Marie plný zážitků, zábavy a společných akcí.

14:48 – 15:12

„Všechny tady ty akce – Florianek, (a všechny tady – prosím vystříhnout) slavnosti se konaly, navezli tady kolotoče řetízkový, maringotky, střelnice. „

„Celý to (prostě tam to – prosím vystříhnout) náměstí bylo plný (těch – prosím vystříhnout) atrakcí.“

„Sjíždělo se ze Židenic, z Komárova.“ (Hodně lidí sem jezděvalo a – prosím vystříhnout) „Mělo to tady velký úspěch“

ŽÁK:

Ve svém vyprávění nám paní Marie také popsala - pro nás už nepředstavitelnou - černovickou tradici z jejího mládí.

16:02 – 16:04

„Jak krásný byly (třeba) pohřby.“

16:10 – 16:40

„Za nás (to byla – prosím vystříhnout) to byl živej pohřeb. Tady když někdo umřel, tak se vystavil. Před domem se postavil takový kataful, tam se vystavila (ta) rakev s tím mrtvým a celá ta dětina se šla s ním rozloučit. Bylo to takový pietní místo krásný. (A) Přišla živá hudba, koně s koňským potahem, kočárem. Tady navrchu byl hřbitov“

16:59 – 17:02

„Vůbec nám to nepřišlo (nikomu – vystříhnout prosím), že by to bylo (jako – vystříhnout prosím) smutný.

ŽÁK:

Na závěr nás také zajímalo, co by paní Marie vzkázala mladé generaci.

50:12 – 50:14

„Aby se nedala.“

53:36 – 53:43

„Tu radost ze života. Že (prostě – vystříhnout prosím) je nám ten den darovanej, tak ho máme užít jak nejlépe umíme.“

ŽÁK:

(TENTO KOMENT UŽ BYCH NEDÁVÁLA, PAMĚTNICE UZAVÍRÁ) Děkujeme za krásné povídání.